

УДК 378:005

*Морозова М.Е.,
кандидат педагогічних наук, доцент,
доцент кафедри економіки підприємництва та менеджменту,
ДВНЗ «Університет менеджменту освіти»*

ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНІХ ВИКЛАДАЧІВ ВИЩОЇ ШКОЛИ

Проблема удосконалення професійної діяльності викладачів є постійною, але пріоритетом і нині, це пов'язано з тим, що сучасний викладач має готувати конкурентоспроможних професіоналів. У зв'язку з цим викладач повинен передбачати зміни, які відбуватимуться в його науковій предметній області, і розвивати в собі ті якості, які будуть потрібні як сьогодні так і в осяжному майбутньому.

Основним змістом професії викладача є стосунки з людьми. Інші професії «людина-людина» вимагають взаємодії з людьми, але це найкращий спосіб зрозуміти та задовольнити людські потреби. У педагогічній професії провідним завданням є розуміння суспільних цілей і спрямування зусиль інших на їх досягнення.

Тому поняття набувають актуальності в сучасних умовах «кваліфікація» та «компетентність», що визначають якість освіти. Закон «Про вищу освіту України» трактує якість вищої освіти як сукупність якостей особи з вищою освітою, що відображає її професійну кваліфікацію, ціннісні орієнтації, соціальну спрямованість і визначає здатність задовольняти особисті та професійні потреби, а також потреби суспільства» [1].

Національна доктрина розвитку освіти в Україні XXI ст. визначає такі основні завдання державної освітньої політики:

- розвиток творчих здібностей та самостійних наукових навичок пізнання особистості, самовиховання та самореалізація;
- підготовка кваліфікованих кадрів, здатних до творчої праці, професійний розвиток;
- розробка та впровадження на ринок праці конкурентоспроможних наукомістких та інформаційних технологій» тощо [2].

Питаннями структури і сутності понять термінів «компетенція» і «компетентність» у галузі освіти займались Н. Бібік, Н. Кузьміна, П.

Борисов, О.Овчарук, С. Шишов, Дж. Равен, В. Краєвський, А. Хуторський та інші.

В Україні досі питання готовності випускників до професійної діяльності розглядається з точки зору їх професійної компетентності, під якою розуміється готовність вирішувати професійні завдання відповідно до очікувань роботодавців.

Тому не лише для випускників, університетів, а також і для роботодавців питання спрямованості вищої освіти на підготовку до професійної діяльності стає надзвичайно актуальним, оскільки роботодавці часто висловлюють недостатню підготовленість до щоденної роботи на певному робочому місці.

Аналіз думок роботодавців щодо готовності випускників до професійної діяльності в умовах розвитку інноваційної економіки є вкрай необхідним, оскільки це створює реальну змістовну основу для створення належних умов для участі у професійному навчанні в процесі професійного навчання майбутніх фахівців інноваційного розвитку.

Бажання роботодавців про те, які випускники їм потрібні, слід враховувати, до них можемо віднести:

- загальний рівень розвитку та базові знання молодого спеціаліста;
- здатність до системного мислення, здатність обробляти великі обсяги інформації та виділяти головне;
- здатність застосовувати набуті знання на практиці, навички роботи в команді, здатність і бажання постійно навчатися;
- професійна орієнтація, цілеспрямованість, адекватність самооцінки як професіонала [3].

За таких потреб, ми вважаємо, що одним із головних принципів сучасної вищої освіти є академічна мобільність. Практик, навчальна та науково-дослідна робота викладача збагачують професійний досвід, дають можливість вивчати та практикувати різні моделі створення та розповсюдження знань, розширюють мережу контактів.

Зважаючи на висунуті вимоги до підготовки сучасних кадрів, викладач має зосередити увагу на створенні організаційних умов навчального процесу, які сприятимуть усвідомленню у студентів потреби в самостійному здобутті й оновленні знань, постійній роботі над собою - розвиток і саморозвиток.

Виходячи із викладеного бачимо, що на сучасному етапі розвитку вищої освіти, проблема змістового наповнення професійних компетенцій викладача вищої школи набула ознак, які раніше їй не були властиві. Все це дозволило дійти висновку про необхідність внесення змін у процес підготовки майбутнього педагога з метою формування в них професійної компетентності яка буде відповідати сьогоденню.

Список використаних джерел

1. Закон України «Про вищу освіту України» : № 1556-VII URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1556-18#Text>
2. Компетентнісний підхід у сучасній освіті: світовий досвід та українські перспективи: Бібліотека з освітньої політики/ за ред. О.В.Овчарук. Київ: К.І.С., 2004. 112с.
3. Морозова М.Е. Управління конкурентоспроможністю персоналу, робіт та послуг: теорія, методологія, практика: колективна монографія / за заг.ред. д.е.н., професора В.В. Іванової. Суми: ПФ «Видавництво “ Університетська Книга ”», 2020. 231с.

УДК 005.95:658.114

Пастухов О. С.,
здобувач вищої освіти,
науковий керівник: Романченко Н.В.,
кандидат економічних наук, доцент кафедри
маркетингу та управління бізнесом,
Національний університет «Києво-Могилянська академія»

УПРАВЛІННЯ ЛОЯЛЬНІСТЮ ПЕРСОНАЛУ КОМПАНІЇ

Людський ресурс пронизує усі ланки та складові кожної компанії, тому управління ним потребує особливої уваги. Лояльність персоналу є однією з ключових характеристик персоналу, таким чином, вона напряду впливає на функціонування організації. Цей факт робить розуміння її сутності та способів управління нею важливою для всіх управлінців.

Різні науковці по-різному підходять до визначення поняття лояльності персоналу, але інтегрованим визначенням можна назвати таке: це така поведінка та самовідчуття персоналу, що характеризується позитивним його ставленням до підприємства і